

Nederlag og dype sår i sjelen

Elin Natås, spesialpedagog.

I 1955 kom boken om Jonas av Jens Bjørneboe ut. Det året jeg ble født. I 1962 begynte jeg i 1. klasse og gjett om jeg gledet meg til å lære å lese og skrive? Men det lærte jeg ikke. Spesielt ikke rettskriving. Mamma prøvde å få hjelp til meg, men det var ikke hjelp å få. Jeg var ordblind og dermed dum. Det er unødvendig å si at det ble 9 år med nederlag og store sår i sjelen.

I 1983 ble min sønn Mikael født, han begynte i 1. klasse i 1990. Enda en dyslektiker, men han var ikke fullt så snill og rolig som meg. Mye utagering som begynte allerede i barnehagen. Vi ble sendt til psykolog, for vi visste ikke da at det var dysleksi. Alt i orden med mor og barn, men ved skolestart så jeg hva problemet var. Han gjorde de samme feilene som jeg gjorde.

I min naivitet tenkte jeg at dette ikke var et problem i 1990. Nå har de så mye kunnskap om dysleksi at dette fikser de på skolen. Der tok jeg feil.

Jeg fikk ikke hjelp til ham og det gikk veldig dårlig. I min desperasjon og fortvilelse ringte jeg Dysleksiforbundet. Der fikk jeg beskjed om å ringe Ragnhild H. Nyborg v/INAP. Det ble vår redning. Nå er jeg utdannet spesialpedagog og kurser blant annet lærere i norsk rettskriving. Men det måtte et privat spesialpedagogisk tilbud til for å hjelpe oss begge.

Nå er vi i 2008 og foreldre sliter like mye for å få hjelp til sine barn og unge. 1 av 3 dropper ut av videregående skole og 1 million nordmenn leser så dårlig at de ikke kan ta til seg kunnskap ved å lese. Hva er det som skjer, eller rettere sagt ikke skjer?

For å avhjelpe i forhold til disse vanskene hører vi mye om datamaskiner og det er flott. Den er et hjelpemiddel som tilrettelegger i forhold til visuelle vansker, auditive vansker, dårlig

hukommelse og mye «rot i hue». Gjør datamaskinene noe for å fjerne lærings-barrierene, eller skal vi bare leve med alle barrierene? Finnes det kompetanse som kan avhjelpe i forhold til barrierene?

Ja, rett utenfor vår egen studedør. I Oslo er det meget kompetente fagfolk som jobber med auditive og visuelle vansker, med dårlige forbindelser i hjernen, dårlig hukommelse og kosthold. De vet hva som kan gjøres for å sørge for at omgivelsene, spesielt i skolen, blir optimale for disse elevene. Gode bøker finnes det mange av. Hva venter vi på? Det er lenge siden vi leste om Jonas første gang!

Sanserelaterte vansker kan kartlegges og avhjelpes, gode forbindelser i hjernen kan opprettes og hukommelsen kan bedres betraktelig.

Et kosthold som fremmer og ikke hemmer læring finnes det masse forskning på.

Se www.neurozym.com og www.utenglutenogmelk.info

Så var det dette med individuelt tilrettelagt undervisning. Det trengs i en del tilfeller, men hva om vi forebygger for læringsbarrierene? Helsesøster kan lett avdekke mulige vansker på et tidlig tidspunkt om det er kompetanse på området. Det er ofte små ting som lett kan korrigeres om det oppdages tidlig. Se www.barneklubben.com

Det er også lett å oppdage om det er visuelle eller auditive vansker hos barn dersom det er